

15.000 her i landet. Når jeg nævner Kosovo, er det selvfølgelig, fordi vi her fik en præcis beregning fra regeringen, der sagde, at de 3.000 kosovoalbaniere, vi bød her til Danmark, var budgetsat til at koste det danske samfund 158 mio. kr. for ½ år. I den forbindelse spurgte vi gennem Finansudvalget, hvor mange mennesker der kunne hjælpes i nærområdet for 158 mio. kr., og vi fik at vide, at i den samme periode, altså 6 måneder, kunne vi have hjulpet 60.000 mennesker, altså i forholdet 1 til 20 ifølge regeringens egne beregninger.

Derfor synes jeg også, det er mere humanistisk, når der er så mange flygtninge rundt omkring i verden, som tilfældet er, at hjælpe en større andel ude i nærområderne i stedet for at tro, at man løser problemet ved at sige, at hvis der er flere, der skal hjælpes af Danmark, skal de finde nogle menneskesmulgere og se at komme til Danmark i en fart.

Mit spørgsmål til statsministeren skal være: Vil statsministeren – når det nu er både-og for regeringen – nævne de lande, regeringen forhandler med om mulighed for at oprette flygtningelejre eller -centre el. lign. i nærområderne, så Danmark i højere grad hjælper i de områder? Det må statsministeren da kunne nævne nogle eksempler på, når han siger, det er et både-og spørgsmål. Hvilke lande forhandler man med med henblik på at oprette flygtningecentre i nærområderne til de flygtningeproducerende lande, så vi også hjælper dér?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Mit sidste svar på hr. Thulesen Dahls spørgsmål skal være to ting: For det første er Danmark faktisk et af de lande i verden, der hjælper allermost i de ulykkelige områder, hvor mennesker er drevet på flugt. Vi bidrager til det internationale arbejde med ganske mange penge, og vi hjælper millioner af flygtninge i nærområderne. Det har vi også fået stor anerkendelse for i FN og i Europa, og den linje skal vi selvsagt fastholde.

Men dernæst kan man jo godt undre sig lidt over, når hr. Thulesen Dahl nu er så optaget af det emne, hvorfor hr. Thulesen Dahls parti vil skære ned på ulandsbistanden. Der er noget, der ikke rimer her, men det skal jeg ikke blande mig i, for det er Dansk Folkepartis holdning. Det er bare ikke regeringens holdning.

Og endelig skal jeg sige til hr. Thulesen Dahl: Sagen er jo, at de mennesker, der er personligt forfulgt og banker på vores dør, for at vi skal hjælpe dem i Danmark, sender man ikke bare

tilbage eller kaster dem ned fra en helikopter i det land, hvor der er krig. Vi skal være ordentlige og sørge for, at de mennesker kan leve her i tryghed, indtil der måtte opstå en fred, så de kan komme tilbage, eller der bliver mulighed for, at de kan komme ind i det danske samfund. Det er den linje, vi står for, og der er egentlig ikke mere at spørge om, for sådan er det.

Hr. Thulesen Dahl og jeg er uenige. Hr. Thulesen Dahls Dansk Folkeparti og regeringspartierne står for noget forskelligt. Men vi ved, hvor vi har hinanden, og mere har jeg ikke at sige til det spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg var glad for statsministerens bemærkning om humanisme, og jeg vil bare spørge statsministeren, om han er opmærksom på den meningsundersøgelse, som blev offentliggjort i Søndagsavisen forleden, og som viste, at der faktisk er meget stor opbakning i den danske befolkning til tanken om et multikulturelt samfund, hvor man lever i tolerance og forståelse med hinanden på ordentlig vis, sådan som jeg også forstår, der ligger i statsministeren brug af ordet humanisme.

Jeg synes, det var meget opmuntrende at læse de tal, og det var i hvert fald for mig at se et klart udtryk for, at den fremmedforskrækkelse, som visse folketingsmedlemmer på den yderste højrefløj her i salen lider af, heldigvis ikke ser ud til at være vidt udbredt i befolkningen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan det jo være svært for en statsminister at sætte sig ind i alle hjørner af, hvad der foregår i Folketinget, for statsministeren har selvfølgelig travlt ovre i sit ministerium. Men hvis statsministeren havde gjort det, ville han selvfølgelig vide, at de aktstykker, regeringen sender til Folketingets Finansudvalg, og som går ud på at hjælpe flygtninge i deres områder, stemmer Dansk Folkeparti altid for. Vi stemte også for den hjælp, man ville give i nærområdet i forbindelse med Kosovokonflikten, vi bakkede den op, og vi synes også den hjælp skulle være større. Det tror jeg godt statsministeren efter nærmere overvejelse må indrømme.

Derfor synes jeg i virkeligheden også, at statsministeren med sit svar forsøger at forfladige debatten. Det, det drejer sig om, er at hjælpe mennesker i nød, men det drejer sig altså også om – og den diskussion må statsministeren altså også tage – hvordan man anvender pengene